

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-187/18-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlengi Fellner, predsjednice vijeća, Mirjane Čačić i mr.sc. Inge Vezmar Barlek, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Grada Z., Z., kojeg zastupa opunomoćenica M. T. M., dipl.iur, protiv tuženika Povjerenika za informiranje, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe H. Š. iz Z., kojeg zastupa opunomoćenica S. D., odvjetnica u Z., u predmetu radi ostvarivanja prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 27. rujna 2018.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje klasa: UP/II-008-07/18-01/32, urbroj: 401-01/10-18-6 od 10. travnja 2018.

Obrazloženje

Rješenjem tuženika poništeno je rješenje Grada Z., klasa: 008-02/17-002/589, urbroj: 251-02-22/007-17-4 od 27. prosinca 2017. i predmet je vraćen na ponovni postupak. Navedenim rješenjem javnopravnog tijela prvog stupnja odbijen je zahtjev zainteresirane osobe za dostavu podataka o ukupnim isplatama svim odvjetničkim društvima/odvjetničkim uredima/odvjetnicima po polugodištima u razdoblju od 1. kolovoza do 30. rujna 2017. Zahtjev je odbijen temeljem članka 23. stavka 5. točke 5. Zakona o pravu na pristup informacijama, odnosno radi zloupotrebe prava na pristup informacijama.

Grad Z. pokrenuo je upravni spor iz razloga što smatra da je odluka tuženika utemeljena na pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju i pogrešnoj primjeni materijalnog prava. Smatra da na zloupotrebu prava na pristup informacijama upućuje ukupnost svih zahtjeva istog podnositelja i učestalost njegovog podnošenja unatoč ranijim očitovanjima tužitelja prema kojima se ne radi o „informaciji“ u smislu članka 5. stavka 1. točke 3. Zakona o pravu na pristup informacijama i da istu ne posjeduje te navodi da su informacije vezane za istovrsne predmete već bile plasirane medijima u izrazito negativnom kontekstu za tužitelja i to prije no što su dovršeni upravni postupci i sporovi koji su pokrenuti. Obrazlaže unutarnje ustrojstvo i broj zaprimljenih zahtjeva za pristup informacijama te zaključuje da učestalo podnošenje istovrsnih zahtjeva od strane istog podnositelja znatno opterećuje njegov rad. Također obrazlaže kako je cilj zakona objava točne i potpune informacije koju tužitelj nema kao gotovu informaciju već bi ju trebao stvoriti

provođenjem analize podataka i posebnom obradom podataka zbog čega smatra da tražena informacija niti ne predstavlja informaciju u smislu odredbe članka 5. stavka 1. točke 3. Zakona. Navodi da intelektualne i osobne usluge odvjetničkog karaktera plaća s pozicije 24 proračuna Grada Z., ali objavom podataka o isplati s te pozicije ne dobiva se potpuna i točna informacija jer u slučaju uspjeha u sporu sredstva naplaćena s osnove naknade dosuđenih troškova postupka od protivnih stranaka prihod su proračuna Grada Z., odnosno novac isplaćen s pozicije 24 vraća se u proračun Grada Z., ali na druge pozicije proračuna. Navodi da se osim s pozicije 24 stručne službe gradonačelnika odvjetniku isplaćuje naknada iz pozicije svakog nadležnog ureda Grada Z., a trenutno postoje 24 gradska ureda, ovisno o vrsti usluge koju odvjetnik pruža. Poziva se na presude ovog Suda kojima je utvrđeno da tražena informacija ne predstavlja informaciju u smislu odredbi Zakona o pravu na pristup informacijama te predlaže da Sud tužbu usvoji, osporeno rješenje poništi i potvrdi rješenje tužitelja od 27. prosinca 2017.

Sukladno odredbi članka 32. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) tužba je dostavljena na odgovor tuženiku i zainteresiranoj osobi.

Tuženik u odgovoru na tužbu ustraje kod svojeg stajališta da se u predmetnom slučaju ne radi o zloupotrebi prava na pristup informacijama te ističe da tužitelj tek u tužbi kao razlog za uskratu tražene informacije navodi i da se zatražena informacija ne može smatrati informacijom u smislu odredbi mjerodavnog zakona. Ne prihvaća razloge na kojima tužitelj temelji ovo stajalište te predlaže da Sud tužbeni zahtjev odbije i potvrdi osporeno rješenje.

Zainteresirana osoba također je dostavila odgovor na tužbu kojim navodi dodatne razloge zbog kojih tražena informacija predstavlja informaciju od interesa javnosti te s obzirom na brojne sklopljene ugovore o pružanju pravnih usluga s odvjetničkim društvom H. i p. predlaže saslušanje svjedoka M. B., a kako odvjetnik M. R. iz Z., zastupa gradonačelnika u predmetu broj Usž-3836/15 i Z. h. d.o.o. čiji je osnivač Grad Z. u predmetu broj UsII-142/18, predlaže i saslušanje imenovanog odvjetnika. Predlaže da Sud tužbu odbaci kao nepravovremenu, odnosno odbije kao neosnovanu.

Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima odgovori na tužbu dostavljeni su tužitelju na očitovanje.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja Sud je tužbeni zahtjev ocijenio neosnovanim.

Sud nije prihvatio prijedlog zainteresirane osobe za saslušanje predloženih svjedoka budući da je u ovoj upravnoj stvari sporna primjena mjerodavnog prava dok činjenice i okolnosti na koje zainteresirana osoba predlaže izvođenje dokaza saslušanjem svjedoka nisu sporne.

Sud također nije prihvatio prijedlog zainteresirane osobe da tužbu odbaci kao nepravovremenu što zainteresirana osoba predlaže iz razloga što je rješenje ovog Suda od 22. svibnja 2018., zaprimila dana 23. svibnja 2018., u svezi sa tužbom koja je kod suda zaprimljena 21. svibnja 2018. Navedeni razlozi nisu razlozi za odbačaj tužbe kao nepravovremene, a uvidom u spis tuženika utvrđeno je da je tužba podnesena pravovremeno.

U ovom sporu tuženik i tužitelj imaju različito shvaćanje odredbe članka 23. stavka 5. točke 5. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13. i 85/15.), kojom je propisano da će tijelo javne vlasti rješenjem odbiti zahtjev ako jedan ili više međusobno povezanih podnositelja putem jednog ili više funkcionalno povezanih zahtjeva očito zloupotrebljava prava na pristup informacijama, a osobito kada zbog učestalih zahtjeva za dostavu istih ili istovrsnih informacija ili zahtjeva kojima se traži velik broj informacija dolazi do opterećivanja rada i redovitog funkcioniranja tijela javne vlasti.

Prema stajalištu ovog Suda tuženik je pravilno ocijenio da se u konkretnom slučaju ne radi o zluporabi prava na pristup informacijama bez obzira na činjenicu što zainteresirana osoba podnosi tužitelju zahtjeve za pravo na pristup informacijama, a sve iz razloga što je u konkretnom slučaju riječ o informacijama relevantnim za širu zajednicu. Stoga Sud prihvaća obrazloženje tuženika

prema kojem okolnost što se podneseni zahtjev odnosi na informacije vezane uz potrošnju financijskih sredstava javne vlasti, postoji javni interes za omogućavanje pristupa navedenim informacijama i to u smislu odredbe članka 16. stavka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama, bez provođenja testa razmjernosti i javnog interesa.

Budući da se tražena informacija odnosi na trošenje proračunskih sredstava jedinice lokalne odnosno područne (regionalne) samouprave to prema ocjeni ovog Suda nedvojbeno postoji zakonom utvrđeni javni interes zbog kojeg tražena informacija treba biti dostupna javnosti, a što nadilazi eventualno opterećenje redovitog rada tijela javne vlasti.

U svezi s dodatnim razlozima na kojima tužitelj temelji tužbu u ovom upravnom sporu, odnosno na isticanju tužitelja kako u konkretnom slučaju nije riječ o informaciji u smislu odredbe članka 5. stavka 1. točke 3. Zakona o pravu na pristup informacijama, a imajući u vidu da se tražena informacija odnosi na ukupno isplaćenu svotu za pružene intelektualne usluge koje tužitelj vodi na poziciji 24 Stručne službe gradonačelnika, to pozivanje tužitelja na sredstva naplaćena ovisno o uspjehu u sporu, nisu pravno relevantna za rješavanje ove upravne stvari budući da zainteresirana osoba takvu informaciju nije niti zatražila.

Iz navedenih razloga, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima, Sud je tužbeni zahtjev odbio kao neosnovan.

U Zagrebu 27. rujna 2018.

Predsjednica vijeća
Ana Berlengi Fellner, v.r.